

Náčelník Tui se pokoušel Vaianě dokázat, že to, po čem touží, je na ostrově a nikde jinde. Seznámil ji se zvyky jejich předků a dopřál radosti, které vesnice skýtala. Ostrované si hráli a pracovali společně. Všichni byli ostrovu vděční za to, že jim poskytoval vše potřebné – kokosové ořechy, ryby a úrodu.

Děkovali i za přihlouplého kohouta Heiheie, který často běhával kolem dokola s ořechem na hlavě!

Když byla Vaiana o trochu starší, rodiče jí darovali výjimečnou čelenku. Náčelník Tui si byl jist, že se jeho dcera stane velkou náčelnicí.